

[Hagen Hagensen]

har blandet sig i sagen, udtrykte harme over dommen, selv om han ganske vist ikke kendte dens begrundelse, og han gav til kende, at hans parti ville tage initiativ her i tinget bl.a. med hensyn til at skærpe strafferammen for disse lovovertrædelser.

Det rører jo ikke ved den konkrete dom, der er afsagt. Jeg finder blot, at de bemærkninger, der er kommet, har været overilede. Det gælder også dem, der fra fremmed side er blevet fremsat om sagen. Nu vil jeg gerne have ministerens bekræftelse på, at spørgsmålet om anke er blevet behandlet på ganske normal måde.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det kan jeg svare bekræftende på. Spørgsmålet om anke er blevet behandlet på helt normal måde og ud fra helt normale kriterier, og sådan må det selvfølgelig være. Der skal ikke være nogen slingrekurs med hensyn til behandlingen af straffesager og heller ikke af ankespørgsmålet, uanset hvilken sag det er.

Jeg kan meddele, at dagen efter domsafsigelsen traf statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet sammen med rigsadvokaten afgørelse om, at der skulle ske anke. Det skete ud fra en juridisk interesse i at få strafudmålingen i denne sag prøvet ved landsretten, bl.a. fordi sagen ikke har noget direkte fortilfælde i dansk ret. Når man ankede allerede dagen efter, skyldtes det også, at den pågældende sigtede opholdt sig i udlandet, og at man skulle sikre forkyndelsen inden ankefristens udløb. Men det blev besluttet, at man ikke gav oplysning om, at anken havde fundet sted; det skyldtes, at man fandt det rimeligt først at søge at forkynde beslutningen for den tiltalte, hvad jeg synes er en ganske rimelig og rigtig fremgangsmåde.

Jeg synes også, der er grund til at sige i anledning af de bemærkninger, hr. Hagen Hagensen kom med, at der er fremsat nogle udtalelser og fremkommet nogle tendenser i den offentlige debat om ankespørgsmålet, som jeg mener jeg bør tage afstand fra. Både fra dansk og fra udenlandsk side har der lydt røster, som meget kraftigt har kritiseret den afsagte dom og dermed også den domstol, som har afsagt dommen. I den forbindelse har man tilsyneladende også søgt at lægge et politisk pres på anklagemyndigheden for at

påvirke dens afgørelse af ankespørgsmålet i en bestemt retning. Dette pres har heldigvis og naturligvis ikke haft nogen som helst betydning for afgørelsen.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren for det svar, der er givet mig, men blot spørge om én ting yderligere. Hr. Abdul Minty, der er leder af verdenskampagnen mod militært og atomart samarbejde med Sydafrika, har været her i landet og har også fremsat nogle bemærkninger til pressen om denne dom. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om denne mand har søgt forbindelse med kompetente danske myndigheder om denne sag eller han har nøjedes med, som det fremgår af pressen, at søge oplysninger hos hr. Kjeld Olesen og hr. Riishøj.

Leif Hermann (SF):

Har ministeren overhovedet ingen forståelse for den forbløffelse, der har rejst sig efter den domsafsigelse? Der er dog trods alt tale om en usædvanlig mild dom i en temmelig omfattende sag med betydelige skader til følge for Danmarks omdømme i udlandet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Leif Hermann vil jeg gerne sige, at jeg ikke kommenterer domme, navnlig ikke domme, der er under anke. Jeg ville anse det for ganske og aldeles forkert, hvis jeg med den stilling, jeg har, begyndte at kommentere domme. Vi har heldigvis her i landet et princip om domstolens uafhængighed, og det respekterer jeg fuldt ud; det er domstolens afgørelse.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg gerne sige, at den pågældende mig bekendt ikke har søgt forbindelse med danske myndigheder. Jeg havde lidt svært ved efter den gengivelse, jeg så eller hørte, at forstå hans udtalelser, men jeg håber, at de, der har talt med ham, har benyttet lejligheden til at belære ham om, at her i landet – i modsætning til visse østeuropæiske og også andre lande – er det sådan, at domstolene er uafhængige, og at de ikke bør udsættes for politisk pression. Det her drejer sig om politiske afgørelser, idet vi samtidig fastholder anklagemyndighedens suverænitet.